

[Gammelgaard]

varmehjælpen, er blevet fordoblet fra statslig side.

(Kort bemærkning).

Albertsen (S):

Det er korrekt, at det ikke lykkedes den konservative regering at ophæve den automatiske dyrtidsregulering. Men det er ligeledes korrekt at oplyse i samme forbindelse, at når det ikke lykkedes, så var det jo ikke de borgerlige partiers skyld, så var det, fordi der i folketinget var et flertal, som gik imod ophævelsen af den automatiske dyrtidsregulering af pensionerne. Det, som regeringen ville, var en regulering på 6 pct. Det, der blev resultatet, var det, som flertallet i folketinget afgjorde – imod hr. Gammelgaards og imod regeringens ønske.

Med hensyn til varmeordningen er det da rigtigt, at regeringen levede op til det, som havde været ordningen forud, og som altså også blev ordningen efter, nemlig at man ydede nogle tilskud. Men samtidig blev der udsendt nogle cirkulærer fra ministeriet, som har bidraget til, at i en lang række kommuner har et stort antal pensionister faktisk fået en ringere varmeydelse end den, der forud var gældende. Det er det centrale, og det er det afgørende for den enkelte pensionist – ikke hr. Gammelgaards talopstillinger.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Regeringspartierne og de radikale var enige om, inden denne sag gik til afgørelse her i salen, at der skulle gives automatisk dyrtidsregulering til såvel folkepensionister som invalidepensionister. Hr. Albertsen kan ikke tale sig bort fra, at denne regering har et væsentligt medansvar for og er en væsentlig årsag til, at pensionisterne har fået de gode vilkår, som de har.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Der har været talt så meget her i dag om økonomisk krise, der har været talt så meget om skatter, der har været talt så meget om, hvem der har lidt under krisen, og der har været talt så meget om, hvem der har så let ved at skaffe sig skattelettelser. Det er næsten, som om en finanslov kun drejer sig om skat og økonomi. Jeg vil gerne have lov til at tage to andre ting frem, som for mig er meget væsentlige, og det er kulturen og miljøet.

Jeg vil gerne her fremhæve, at folketingets flertal vedtog i foråret, før man rejste på sommerferie, en dagsorden, der fastslog, at på kulturområdet skulle der ingen nedskæringer ske. Det var ikke efter forslag fra regeringen, men regeringen har accepteret det, og det er blevet konsekvensen på denne finanslov. Jeg vil gerne understrege, at dette står i den skarpeste modsætning til det, der skete de 10 foregående år, hvor det lykkedes, væsentligst under socialdemokratiske regeringen, at presse kulturbevillingerne ned fra at udgøre 1,2 pct. – det er det hele, de har været oppe på – af statsbevillingerne til 0,8 pct. Det er lykkedes at vende denne tendens under den borgerlige regering. Jeg skal ikke her stå og sige, at det var noget, den ønskede, men i hvert fald har den accepteret, at sådan ønsker et flertal i folketinget det.

Jeg ved naturligvis ikke, hvad der har ligget bag flertallet, der pludselig kunne etableres for, at nu skulle der ikke mere skæres ned på kulturbevillingerne fra folketingets side. Men jeg ved, hvad der har ligget bag det radikale venstres ønske om, at vi skulle vende den tendens, der var. Det er en overbevisning om, at kun gennem kulturen og gennem kunstnerne er det muligt for os at nå til en anden opfattelse af vort samfund og vor hele tilværelse. Vi tror, at det er nødvendigt at styrke kulturen og kunstnerne, for at det overhovedet kan blive muligt. Man har lov til at fortsætte med at spørge: ja men er det da så nødvendigt, at vi får en ny holdning?

Jeg vil gerne pege på her, at samfundet efter min opfattelse endnu ikke i nær tilstrækkelig grad, heller ikke under denne regering, har taget dette med miljøet alvorligt. Vi har fremsat forslag om en række merbevillinger på miljøområdet, og det er lykkedes at få et flertal for det. Men at det er nødvendigt med den nye holdning, vil jeg gerne illustrere med et enkelt eksempel. En af de industrivirksomheder, der her ødelægger mest for naturen, er Cheminova. Jeg ved ikke, hvor mange der er bekendt med, at Cheminova ejes fuldt ud af Århus universitet – en af de læreanstalter, hvor man bedst ved besked med, hvor vanskeligt det er at genoprette ødelæggelser i naturen. Jeg havde lejlighed til for nylig på Århus universitet at sige, at Århus universitet havde et ansvar på dette område, og at de fremfor nogen læreanstalt i